

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2006

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 3

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 4

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 5

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 6

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 7

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 8

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 9

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 10

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 11

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 12

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 13

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 14

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 15

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 16

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 17

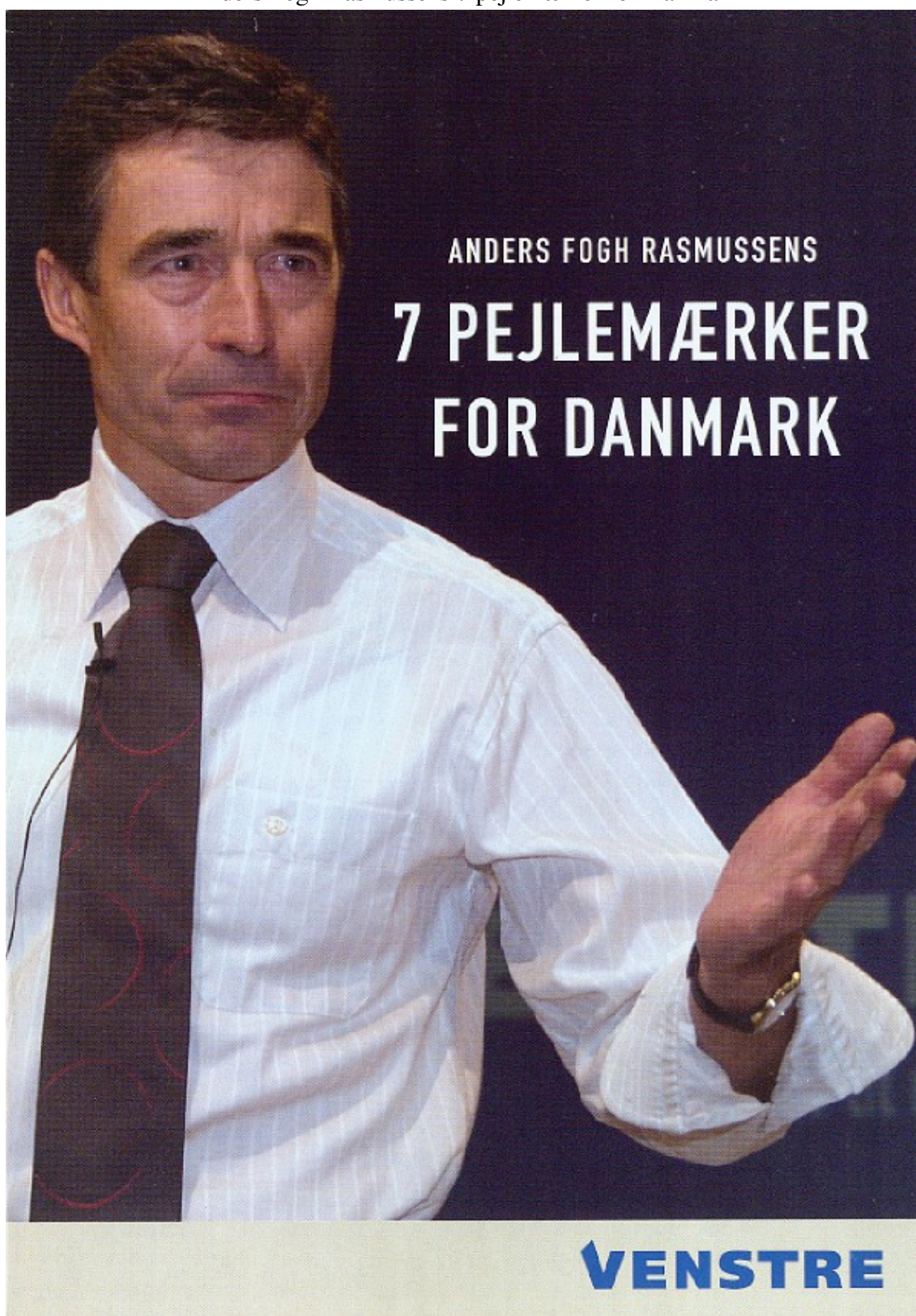
[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 18

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 19

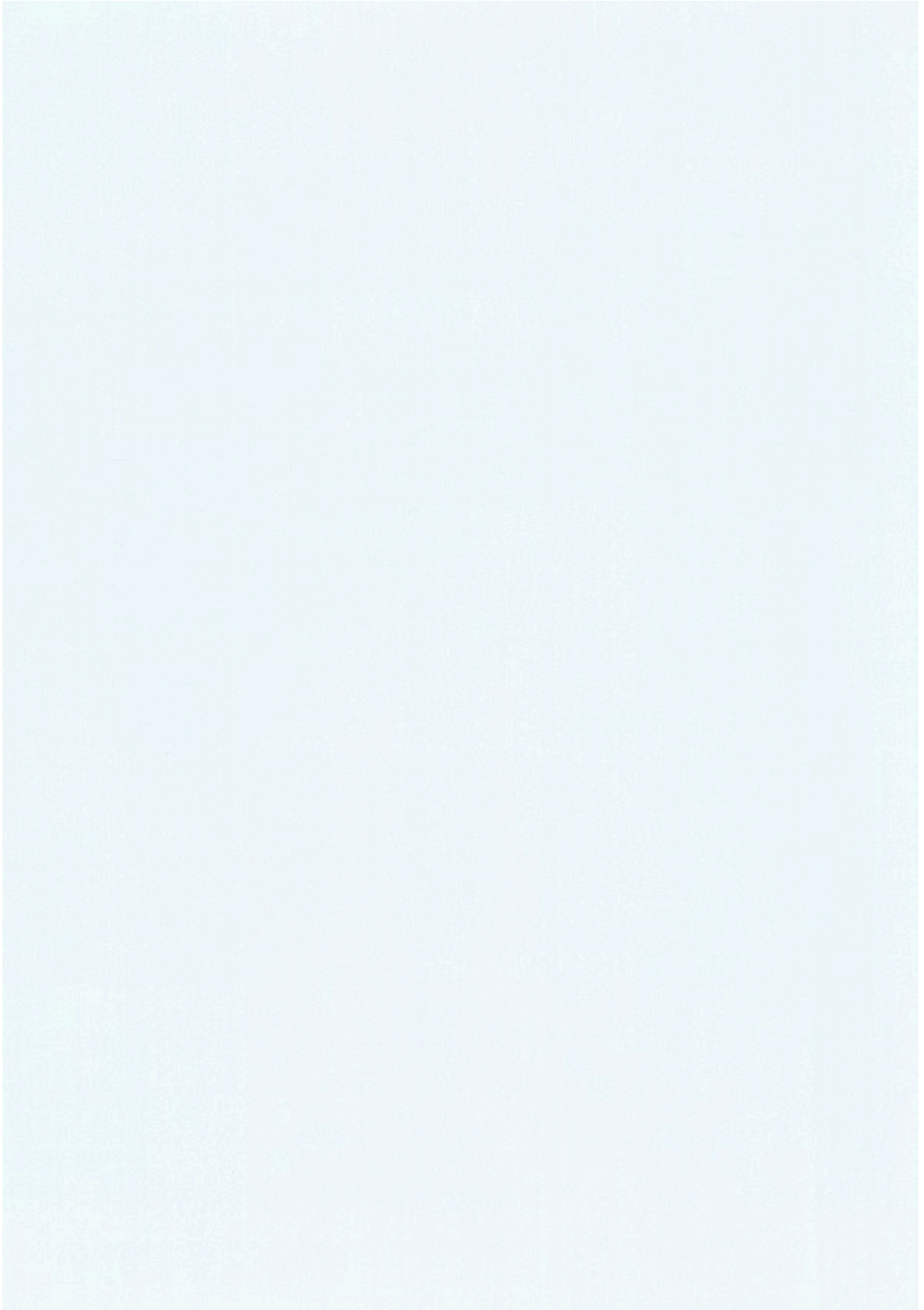
[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 20

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 21

[Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark](#) 22

Anders Fogh Rasmussens 7 pejlemærker for Danmark

DANMARK I ÅR 2015

Det første pejlemærke: Det skal kunne betale sig at arbejde

Det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats. Det skal være attraktivt at placere sin virksomhed i Danmark. Derfor må vi sætte det mål, at vi i Danmark skal have en lavere skat på arbejde. Det mål skal vi kombinere med et andet - nemlig at vi også har et samfund, hvor der er en god social tryghed og sikkerhed. Lad mig bare som et eksempel nævne understøttelsen ved arbejdsløshed.

Det skal være sådan, at det i det danske samfund er muligt at tjene en indkomst - at løbe en risiko - men hvis det går galt, så skal der også være et sikkerhedsnet, der samler op. De, der uforskyldt

kommer i ledighed, skal også have en ordentlig og anstændig ydelse. Det er også med til at give fleksibilitet og bevægelighed i det danske samfund.

Tag for eksempel det danske arbejdsmarked, hvor det er nemt for arbejdsgiverne både at ansætte og fyre medarbejdere, fordi vi til gengæld har sikret, at der er en ordentlig tryghed ved ledighed. I andre lande har de gjort det på en anden måde. Det giver et mere stift og ufleksibelt arbejdsmarked. Der er store fordele ved den kombination af fleksibilitet og social sikkerhed, som vi har lavet i Danmark.

Desværre viser tallene, at for 135.000 danskere på arbejdsmarkedet er der kun en gevinst på omkring 50 kroner om dagen ved at gå på arbejde frem for at hæve en understøttelse. Det er klart, at vi skal sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Men det skal vi ikke gøre ved at skære understøttelsen på ledighed ned, for den er såmænd ikke for stor. Der skal være en ordentlig understøttelse til dem, der kommer i ledighed.

Den måde, vi skal gøre det på, er ved at sænke skatten på arbejdsindkomst, således, at når man går i beskæftigelse, så er der også en klar gevinst ved det. Det er måden at gøre det på. Hvordan realiserer vi så dette mål om gradvist i det danske samfund at sænke skatten på arbejde? Det var jo ingen sag, hvis jeg bare sagde: Nu sænker vi skatten på arbejde, og så sætter vi afgifterne op, eller som vismændene siger halvårligt i deres rapporter; vi skal sætte boligbeskatningen op.

Den slags narrespil, hvor man lusker med skatten ved bare at flytte skattebyrden fra den ene lomme over i den anden, er jo ikke en reel lettelse af beskatningen. Jeg tror såmænd, at folk kigger på det beløb, der er tilbage, når det hele er betalt. Der er ikke noget perspektiv i bare at lave sådan nogle omlægninger.

Politikerne har også en vane med at tage sig betalt for ulejligheden med at flytte fra den ene lomme til den anden, så det ender altid med at blive dyrere.

Der skal være tale om ærlige og reelle lettelser, og dér er der kun én vej frem, og det er den, som regeringen har indledt, og som skal fastholdes over et meget langt åremål. I Venstre har vi tradition for økonomisk ansvarlighed, og derfor er vi ikke et parti, der sådan går ud og lover milliardstore skattelettelser, uden at vi har sikkerhed for, at der er penge til det. Der er ikke noget, der er nemmere end bare at slå ud med hånden og love skattelettelser. Det er så nemt. Det lyder så flot. Det er ikke nogen kunst.

Nej, kunsten er at skabe forudsætningerne på en troværdig og en ansvarlig måde. Det er det, vi skal stå for. Derfor er den rigtige strategi at holde fast i den kurs, der er lagt. Det vil sige, at vi reserverer den økonomiske vækst i de kommende år på den måde, at der bliver en lille beskeden vækst i den offentlige sektor, ikke nedskæringer, men en lille beskeden vækst, som vi nu har præsteret i de senere år, og så bliver der en større vækst i den private sektor. Således får vi gradvist en større og større privatsektor til at producere de værdier, som vi skal finansiere en offentlig sektor med - og som ikke bare

er på størrelse med den, vi har nu, men som oven i købet er en lille smule voksende.

På den måde bliver det muligt med en gradvist langsomt faldende skatteprocent at finansiere en offentlig sektor, ikke blot af den størrelse vi har nu, men en svagt voksende – dog svagere voksende end den private sektor.

Det er strategien. Det kræver selvfølgelig, at man forstår, at det klarer vi ikke fra det ene år til det næste. Det kræver, at man er stålsat. Det kræver, at man er tålmodig. Det kræver, at man har blikket fast rettet mod målet og tager skridtene i den takt, hvor pengene er til det.

Det er det, vi skal sætte os som mål: At det bedre skal kunne betale sig at arbejde i Danmark. Derfor skal vi lette skatten på arbejde. Skat er andet og mere end penge. Skat handler til syvende og sidst også om frihed. Om friheden til, at man kan disponere over en større andel af den indkomst, man selv har skabt ved at gå på arbejde. Derfor skal vi sætte det mål, at vi gradvist sænker skatten på arbejde i det danske samfund.

Det andet pejlemærke: Det enkelte menneske skal have mere frihed

Det enkelte menneske skal have mere frihed.

Vi står overfor en ny fase i udviklingen af det danske velfærdssamfund. En ny fase, hvor vi skal kombinere det fælles ansvar for at løse en række opgaver med mere frihed til, at den enkelte selv kan vælge mellem forskellige løsninger.

En ny fase, hvor vi skal kombinere en gradvist faldende skat på arbejde med mere kvalitet for pengene i den offentlige sektor. En ny fase, hvor vi skal kombinere individualitet med en stærk sammenhængskraft i vores samfund.

Når jeg ser frem, ser jeg et velfærdssamfund, hvor vi er fælles om at løse en række opgaver, men hvor borgerne har en udstrakt frihed til selv at vælge mellem forskellige løsninger. Fælles om at løse sundhedsopgaven, men frit valg for patienterne, når det gælder sygehuse. Fælles om at løse opgaven med ældrepleje og omsorg, men frit valg for de ældre. Fælles ansvar for at løse opgaven med at børnene i vores samfund kan blive passet, så vi stadig kan have et fleksibelt arbejdsmarked, men frit valg for forældrene, når det gælder forskellige børnepasningsmuligheder. Fælles ansvar for, at vi har gode skoler, men frit valg for forældrene, når det gælder valg af skole for deres børn.

Noget af det, har vi jo taget fat på, og vi skal videreudvikle det i de kommende år. En af de ting, vi i øjeblikket sidder og videreudvikler, er, at danske studerende skal have bedre muligheder for at vælge at tage hele eller dele af deres

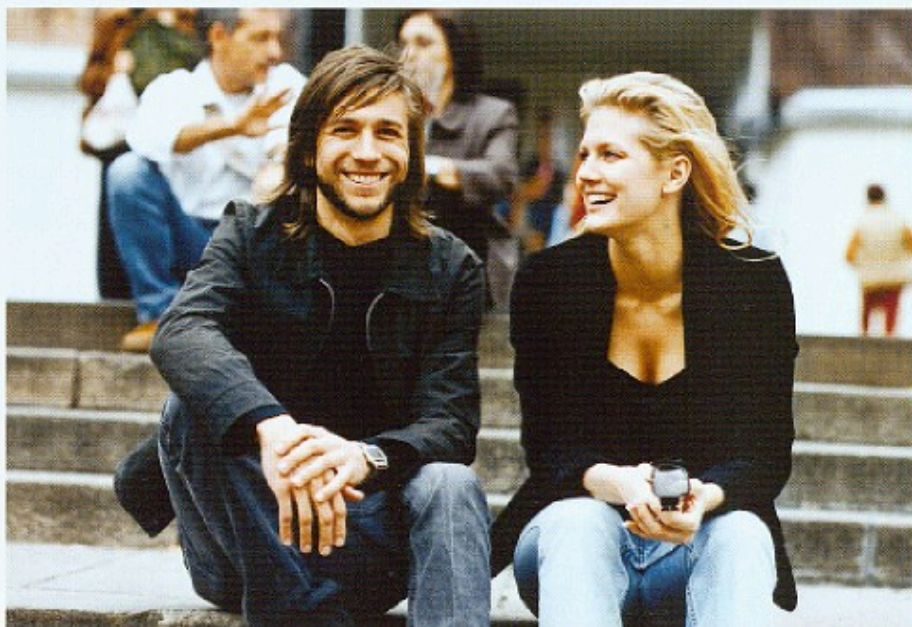
uddannelse i udlandet – en ordning hvor pengene følger den uddannelsessøgende.

Desuden kunne jeg da også godt forestille mig, at når det gælder de ældre, så adopterer vi i Danmark den hollandske model, der betyder, at de ældre får et personligt budget, som de så fuldstændig frit kan bruge til hjemmehjælp.

Vi skal have det fælles ansvar kombineret med en personlig valgfrihed. Når jeg ser frem, så ser jeg også en offentlig sektor, som er langt mere kundeorienteret – mere brugerorienteret end den, vi har i dag - blandt andet på den måde, at mennesker, der har brug for service fra det offentlige kun skal henvende sig ét sted, frem for at rende fra Herodes til Pilatus.

Tag for eksempel én som vil starte en ny virksomhed. I stedet for, at man skal henvende sig mange forskellige steder, så skal man kun henvende sig ét sted, så får man alle de oplysninger og al den hjælp, man skal have ét sted. Eller tag for eksempel en udenlandsk virksomhed, der vil etablere sig i Danmark. I stedet for, at den skal indhente ansøgninger og tilladelser alle mulige steder, så er der én indgang og ét sted, hvor man henvender sig. Så får man alle oplysninger og al den hjælp, man behøver.

Vi har så småt taget fat på det med den nye kommunalreform, og det er et projekt, vi skal videreudvikle i de kommende år. Det samfund, jeg gerne ser, er ét, hvor vi ser på tværs af systemerne, hvor vi sætter mennesket frem for systemet.

Det tredje pejlemærke: Vi skal have et samfund, hvor der er lige muligheder for alle

Vi skal have et samfund, hvor der er lige muligheder for alle.

Desværre må vi sige, at det danske samfund i dag er et af de samfund, hvor vi er dårligst til at bryde det, der hedder den negative sociale arv. Det er desværre i Danmark sådan, at alt for ofte, så bliver forældrenes sociale problemer nedarvet til børnene.

Hvis man kigger på de nordiske lande - som vi jo oftest sammenligner os med - er vi ganske simpelt det ringeste land til at løse opgaven med at bryde den negative sociale arv. En af grundene er, at vi har rettet fokus det forkerte sted hen. Vi har snakket for meget om penge og for lidt om det, jeg vil kalde kulturel og uddannelsesmæssig ballast.

Jeg afviser ikke, at negativ social arv selvfølgelig også har noget at gøre med penge. Men jeg tror, at vi skal se i øjnene, at vi står overfor en anden form for ulighed end den gammeldags. Faktisk er Danmark jo det samfund i verden, hvor vi har størst økonomisk lighed. Det er faktisk ikke dér problemet ligger først og fremmest.

Problemet ligger et andet sted. Jeg vil kalde det en kulturel ulighed. En ulighed i sociale kompetencer - altså kompetencen til at kunne begå sig i samfundet i mere bred forstand. Denne kulturelle ulighed bundes så igen i mangelfuld uddannelse. Derfor skal den nye strategi være, at vi bekæmper negativ social arv ved at satse på kontante faglige færdigheder til børn og til unge.

Det er det bedste redskab, vi overhovedet kan give mennesker til at bryde det sociale mønster, og det skal starte allerede i børnehaven. Børn skal have lov til at være børn og lege, men man kan godt lade leg og læring gå hånd i hånd, så man allerede dér begynder at give nogle af de sociale kompetencer, der gør, at man så kan klare sig ordentligt i samfundet senere.

Man skal være klar til at modtage undervisning i skolen, og vi skal netop følge op med solide faglig kundskaber

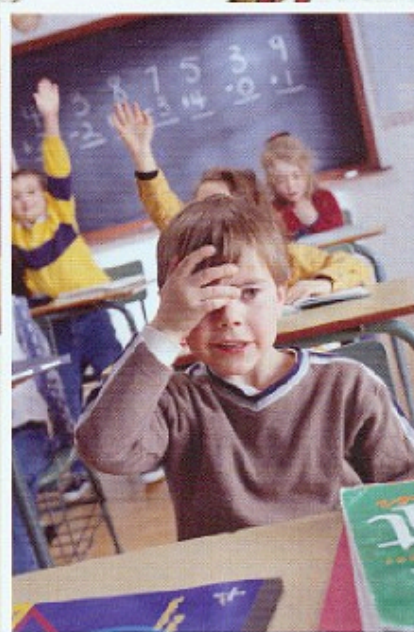

i folkeskolen. Jeg vil sige, at den største forbrydelse, der er begået mod de svageste elever, er den såkaldte fri læring. Det er det princip, hvor man siger, at det er op til børnene selv at lære. De skal selvfølgelig være motiveret, men jeg må sige, at de allersvageste, de mest udsatte, de kan jo ikke tage det ansvar

Vi skal bryde den negative sociale arv. Når jeg ser frem til Danmark 2015, så sætter jeg det mål, at vi har et samfund, hvor der er lige muligheder for alle. Et samfund, hvor vi, så vidt det nu er muligt, har brudt den negative sociale arv. Et samfund, hvor der er lige chancer for alle, der kan og vil.

på sig. Det er jo netop det, der er problemet. Den fri læring er for de stærke. De mest udsatte har brug for, at der bliver taget hånd om dem af stærke ledere, af stærke lærere i skolen, og det vil blive kernen i vores reform.

Det fjerde pejlemærke:
**Vi skal have et Danmark med en
stærk sammenhængskraft**

Vi skal have et Danmark med en stærk sammenhængskraft.

Hvad er sammenhængskraft egentlig? Ordet bliver jo sådan brugt lidt i flæng. Nogle enkelte elementer er i hvert fald vigtige, når jeg kigger på sammenhængskraft. Først er det selvfølgelig, at vi har et samfund, hvor der ikke er stor social og økonomisk ulighed. Hvis der er for stor social og økonomisk ulighed, så risikerer det at føre til fastlåste sociale mønstre, man ikke kan komme ud af. Derfor er sammenhængskraft også at passe på, at der ikke bliver for

store uligheder, for så bliver der ikke lige muligheder.

Men sammenhængskraft er mere end det. Det er også, at vi har tillid til hinanden i samfundet. Tillid har noget at gøre med, at vi har kendskab til hinanden - ja altså ikke personligt. Det kan vi jo ikke have til alle, men kendskab til hinandens baggrund, fordi vi ikke lever i adskilte subkulturer, hvor vi ikke har bånd i forhold til hinanden.

Det er klart, at hvis man lever i et stærkt opsplittet samfund, kommer

man nemt til at nære mistro overfor dem, man ikke kender, for hvad er det nu for nogen? Hvad er det for en baggrund, de har? Det rammer de svageste, for så får de sværere ved at komme ud af mønsteret, når det gælder uddannelse, arbejde og så videre.

Tillid er også, at vi har et vist værdifællesskab. Ikke at vi alle sammen skal mene det samme og have de samme holdninger. Men et vist værdifællesskab i form af en kerne, der holder os sammen.

Sådan en ting som respekten for det enkelte menneskes liv og frihed. Respekten for, at der skal være lige ret for kvinder og mænd, og at der er ytringsfrihed i samfundet. Det var bare for at nævne nogle enkelte grundværdier. Dem må vi stå sammen om. Det er en kerne. Det er det, der giver tillid.

Vi kan være forskellige på mange måder, men der er visse grundværdier, og dem er vi fælles om. Hvis den tillid er til stede, så er det også nemmere for de mest udsatte grupper at få en chance i tilværelsen. Hvis den ikke er til stede, så kommer vi nemt til at se lidt med mistro og mistænksomhed på nogle grupper, og så bliver det sværere for dem at gøre sig gældende. Så får de ikke lige chancer. Derfor er sammenhængskraft vigtigt.

Jeg vil føje yderligere et element til, som jeg synes spiller en rolle, når vi kigger på det danske samfund. Det er den tradition, vi har i Danmark for at snakke os til rette om tingene. Vi har en pragmatisk indstilling til tingene. Vi har samtidig en udstrakt ytringsfrihed. Det er måske også en del af det. En udstrakt ytringsfrihed, som jeg sandelig skal love for, at vi bruger med fryd. Vi taler både Per og Poul imod og kong Salomon og Jørgen Hattemager, og der gøres ikke forskel. Men det er jo godt. Det er med til at få samfundet til at hænge sammen.

Til syvende og sidst er denne udstrakte antiautoritære trang til at bruge sin ytringsfrihed, kombineret med et varmt samfundssind - hvor vi synes, at beslutninger skal træffes hen over bordet og kaffen - jo den danske tilgang til det. Når jeg kommer rundt i verden, oplever jeg, at jeg kommer til at se, at den egentlig er unik på mange måder - i hvert fald den måde vi praktiserer den på. Jeg tror, at det er med til at holde det danske samfund sammen. Det er en del af sammenhængskraften, at vi er gode til at snakke os til rette om ting.

Vi har et samtaledemokrati. Men i disse år er den sammenhængskraft jo altså stærkt udfordret af nogle grupper, som er temmelig aggressive og højtråbende.

Den er udfordret, når tusinder af unge bliver samlet af Hizb-ut-Tahrir på Nørrebro under overskriften: "Demokrati er noget bras". Den bliver udfordret, når kvindelige lærere i nogle skoler kan opleve, at drengene i klasserne siger, at kvinder ikke burde være lærere. Denne sammenhængskraft bliver udfordret, når man nogle steder på skoler nu kan opleve, at diskussioner udvikler sig til hadske opgør. Den bliver udfordret, når familien vil bestemme, hvem de unge piger skal giftes med. Den bliver udfordret, når der bliver begået æresdrab på unge kvinder. Den bliver udfordret, når religiøse ledere foreslår blodpenge til gengæld for drab.

Det er nogle få isolerede grupper. Det er nogle minoriteter, der aggressivt udfordrer sammenhængskraften i det danske samfund - det gør mig ondt på vegne af de mange, mange indvandrere, der gerne vil finde en plads i det danske samfund - på arbejdet og på uddannelsen. Det gør mig ondt på deres vegne, fordi den her udfordring af sammenhængskraften betyder, at der bliver set med nogen mistro og mistænksomhed på bredere grupper af indvandrere - også på dem, der virkelig har et stærkt ønske om at finde en plads i det danske samfund.

Derfor er min appel, at vi står sammen med de moderate, de fornuftige, med dem, som tager afstand for denne ag-

gressive, denne fundamentalistiske, denne middelalderlige holdning. At vi sammen får sikret, at det danske samfund også i fremtiden bliver båret af en kerne af nogle fælles værdier, som vi er enige om, så det danske samfund også i fremtiden har en stærk sammenhængskraft.

Det får mig til at indskyde en enkelt bemærkning om religionens betydning i det danske samfund. Danmark er jo ikke det, man kalder et sekulært samfund, hvor vi sådan meget præcist har skilt det offentlige liv fra religionen, og det er vel på en måde en del af sammenhængskraften i det danske samfund, at det danske folk inden for sådan en meget bred og rummelig folkekirkelig ordning har en fælles tro. Det er ikke sådan, at der ikke er plads til andre trossamfund. Det er der jo. Det ved vi. Men i den der gode ånd, som jeg før var inde på med samtalen hen over bordet og kaffen, har det religiøse liv udfoldet sig i Danmark. Der har været forskellig skarphed i den religiøse overbevisning. Men det har været inden for rammen af denne samtale, og man har kunnet finde fornuftige løsninger på det.

Jeg er nødt til at sige lige ud, at den udfordring, vi nu ser i det danske samfund, har jo i hvert fald taget sit afsæt i en bestemt religion - nemlig Islam.

Vi oplever i nogle tilfælde en mere aggressiv religionsudøvelse, end vi er vant til i det danske samfund. Efter min mening kan vi godt rumme flere religioner inden for rammerne af det danske samfunds sammenhængskraft. Men hvis det skal være kombineret med en fortsat stærk sammenhængskraft i Danmark, så må enhver religion finde sin plads inden for rammerne af det, som jeg vil kalde "det joviale danske samtaledemokrati".

Så når jeg ser frem til Danmark 2015, så er det et Danmark, hvor indvandrere er i arbejde i samme omfang som danskere. Det er et samfund, hvor vi har nedbrudt isolerede ghettoer og sørget for, at folk kan leve side om side med hinanden i gensidig forståelse. Det er et samfund, hvor alle bidrager positivt til sammenhængskraften i det danske samfund ved, at der er en fælles kerne af værdier, som vi holder sammen om. Og så er det et samfund, hvor alle muslimer praktiserer deres religion i overensstemmelse med den danske tradition for jordnærhed, pragmatisme og respekt for hinandens holdninger. Jeg vil ikke acceptere et opsplittet Danmark. Jeg ønsker et Danmark, der også i fremtiden er harmonisk, og som også i fremtiden hænger sammen.

Det femte pejlemærke: Vi skal styrke og udvikle dansk kultur i bredeste forstand

Vi skal styrke og udvikle dansk kultur i bredeste forstand.

Sammenhængskraft er også, at der er noget, der holder os sammen. Noget der binder os sammen som folk. Det er jo selvfølgelig sproget, historien og landet. Det ved vi. Det, der binder os sammen som folk, er jo også en kulturarv. Det er også det, der gør os lidt stolte. Selv om Christian den IV førte landet i ulykke, så kan vi alligevel ikke lade være med at være stolte over alle de bygninger, vi kan se. Jeg opfordrer ikke til en gentagelse, men jeg siger bare, at til det, der binder et land sammen, hører jo også, at man med stolthed kan se tilbage på noget, som tidligere generationer har frembragt. Noget som i dag står som mærker, vi lægger vægt på, og som vi er stolte af.

Vi ser det jo ikke bare som synlige monumentale værker, men på mange måder i litteratur, i billedkunst og i film. På mange måder har vi en kulturarv, som vi skal være bevidste om, fordi den er med til at binde os sammen som folk. I den forbindelse er der også noget andet, som binder os sammen, og som gør os stolte over at være danske.

Det er, når noget, der er dansk, bliver fremhævet og værdsat internationalt. Når danske film får priser i udlandet, så ranker vi ryggen. Eller når danske arkitekter frembringer noget, som står som monumenter rundt omkring. Der, hvor man siger, at det var en dansk arkitekt, så føler vi os rigtig danske - eller når en dansker får en Nobelpris, når vi vinder Melodi Grandprix, når fodboldlandsholdet bliver europamestre, når håndboldpigerne bliver verdensmestre. Hver gang så er nationen samlet. Det er sådan nogle ting, der er med til at

give bevidsthed om, hvad det vil sige at være dansk. Det er vigtigt for sam-

menhængskraften, at der er noget, der binder os sammen som folk.

Jeg vil så godt understrege, at det er vigtigt at forstå, at det aldrig må blive noget indadvendt, navlebeskuende, næsten nationalistisk i ordets negative betydning. Vi skal hele tiden være klar over, at det er et konstant møde med fremmede kulturer, der har gjort os til det, vi er i dag. Det, vi i dag kalder keredansk, er produktudviklet af forskellige impulser udefra. Det vil man se, hvis man går tilbage i tiden. Derfor ville vi jo gå fuldstændig i stå og nærmest blive et nationalmuseum, hvis vi slog os til tåls med det, vi nu og her

om det danske i fremtiden, er, at vi er åbne, udadvendte og modtagelige for impulser og lader det, vi føler i dag er dansk, stå frem i et frit møde med påvirkninger og impulser udefra.

Desuden er det vigtigt, at vi også er bevidste om, at hvis man skal være glad for det at være dansk, så skal man hele tiden præstere noget, som er særligt. Noget som rager lidt op. Vi skal ikke være bange for at lave noget, der bryder igennem lydturen. Hvorfor er der mange, der eksempelvis godt kan lide at tage til Paris for at se noget spændende arkitektur? Det er, fordi det er anderledes. Det Danmark, jeg gerne vil have, er et Danmark, hvor udlændinge strømmer til for at se noget, der er spændende, utraditionelt og anderledes.

Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi altid er parat til at belønne, stimulere og anerkende de særlige præstationer inden for kunst, inden for film, inden for arkitektur, inden for ingeniørværk, inden for design og inden for idræt - ja overalt, hvor det danske kan blive kendt og synligt. Når jeg ser frem til 2015, vil jeg gerne have et Danmark, hvor vi er stolte af vores land, af vores kultur, af vores historie, men også et Danmark, hvor vi er udadvendte og modtagelige for impulser udefra.

kan præstere. Vi skal være klar over, at det, der skal give en stærk bevidsthed

Det sjette pejlemærke: Danmark skal være en aktiv spiller på den internationale scene

Danmark skal være en aktiv spiller på den internationale scene.

Vi skal være en aktiv spiller i Europa. Prøv at tænke på det store perspektiv. For 60 år siden lå Europa sønderbombet oven på en ødelæggende krig. I dag blomstrer Europa i frihed, fred og i fremgang, og vi har fået genskabt et helt Europa. Det er takket være EU. Vi skal sikre, at dette store europæiske perspektiv bliver fastholdt. Debatten om ja eller nej til EU er fortid. EU er her. EU bliver her. EU er i dag rammen om de beslutninger, der træffes om Europas fremtid. Det er mit ønske, at Danmark skal være fuldt og helt med til at træffe de beslutninger.

Når jeg ser frem på Danmark i år 2015, så er det et Danmark, der er med i Euroen. Det er et Danmark, der er med i EU's forsvarssamarbejde. Det er et

Danmark, der er med i EU's retlige samarbejde på de punkter, hvor det kan ske, uden at det slækker dansk udlændingepolitik.

Og samtidig med, at vi styrker det europæiske samarbejde, skal vi styrke samarbejdet mellem Europa og USA. Der er ikke nogen modsætning mellem et stærkt samarbejde i Europa og et stærkt samarbejde over Atlanten. Tværtimod. USA har også brug for, at vi er stærke i samarbejdet i Europa til at klare en række af vores opgaver og problemer selv. Vi deler fælles værdier med USA, og en masse af de globale opgaver kan kun løses i et stærkt fællesskab med amerikanerne.

Der er behov for en ny start i samarbejdet mellem Europa og USA. Vi skal forstærke samarbejdet om bekæmpelse af terror. Vi skal forstærke samarbejdet

om det, man kunne kalde bæredygtig udvikling i verden i bred forstand. Vi skal løse miljøopgaver ved at bekæmpe fattigdom. Og endelig skal vi have et bedre og stærkere samarbejde om handel. Når jeg ser frem til Danmark 2015, så ser jeg frem til, at vi der har skabt et stort atlantisk frihandelsområde, hvor Europa og USA indgår i et stort fælles frihandelsområde – et stort indre marked.

Når jeg ser frem til 2015, så har vi opfyldt FN's mål om at halvere fattigdom i verden. Det bliver en stor opgave - specielt i visse dele af verden. Min kone og jeg var for nogen tid siden på besøg i Afrika - i Tanzania og Mozambique. Det var både en opløftende og nedslående oplevelse.

Opløftende fordi vi mødte afrikanske ledere, som nu har forstået, at der er behov for reformer for at bringe samfundene fremad og for at bekæmpe fattigdom. Nedslående, fordi vi jo også så, hvor enormt dybe problemerne er. Hvor alvorligt problemet er med sundhed. Hvor alvorligt problemet er med den dybe fattigdom. Hvor alvorligt problemet er med analfabetisme.

Der er behov for at gøre en helt særlig indsats for at løse de problemer. Der er behov for mere udviklingsbistand til Afrika. En bistand, hvor vi hjælper med at sikre god regeringsførelse, for hvis ikke de vil bekæmpe korrupcion

og sikre god regeringsførelse, så er det hele spildt. En bistand, hvor vi hjælper med bedre sundhed og bedre uddannelse. En bistand, hvor vi ikke mindst hjælper dem med at opbygge en stærk privat sektor. For vækst i den private sektor er det mest effektive middel til at bekæmpe fattigdom.

Selvom bistand er vigtigt, så er der noget, der er endnu vigtigere for, at de fattige lande kan komme ud af fattigdommen. Det er, at de får en friere og nemmere adgang til verdensmarkedet. Den langsigtede løsning er, at landene får mulighed for at tjene deres egne penge. Og det kræver frihandel.

Det er sådan, at når den frie handel vinder frem, så trænger vi fattigdommen tilbage. Når jeg ser frem til 2015, så er der skabt global frihandel. Mit ønske er, at Danmark skal være en ledende kraft til at få åbnet verdensmarkedet, og at det lykkes for os at få overbevist de skeptiske partnere i EU om, at EU skal være ledende globalt for at sikre frihandel i verden.

Det syvende pejlemærke: Verdens mest konkurrencedygtige økonomi:

Når jeg ser frem til 2015, så har vi nået målet om at gøre Danmark til verdens mest konkurrencedygtige økonomi.

Til den tid har vi gennemført den ambitiøse globaliseringsplan, vi nu har lanceret. Vi har skabt uddannelser i verdensklasse. Alle børn kan læse, når de forlader folkeskolen. Alle unge får en ungdomsuddannelse, og over 50 procent af alle unge får en videregående uddannelse. Vi bruger væsentligt mere end tre procent af landets samlede produktion på investeringer i forskning og uddannelse.

Når vi i 2015 er verdens mest konkurrencedygtige økonomi, så er det også fordi, vi har satset på det, der er det særligt danske. Vi har satset på, at vi har et fleksibelt arbejdsmarked i Dan-

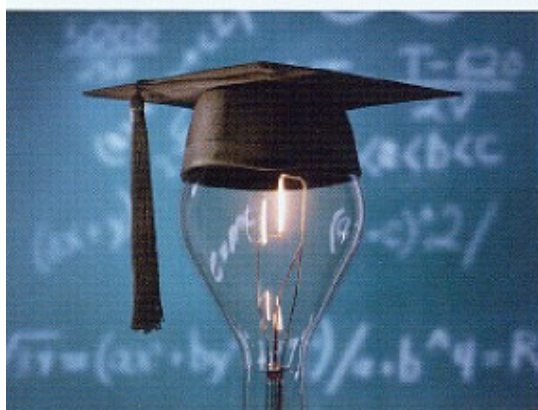
mark, der giver os konkurrencefordele i forhold til andre lande. Det skal vi bygge videre på. Vi har en effektiv og velfungerende offentlig sektor. Vi har satset på det, jeg vil kalde en original ledelseskultur, hvor vi kombinerer stærk ledelse med medindflydelse og kreativitet.

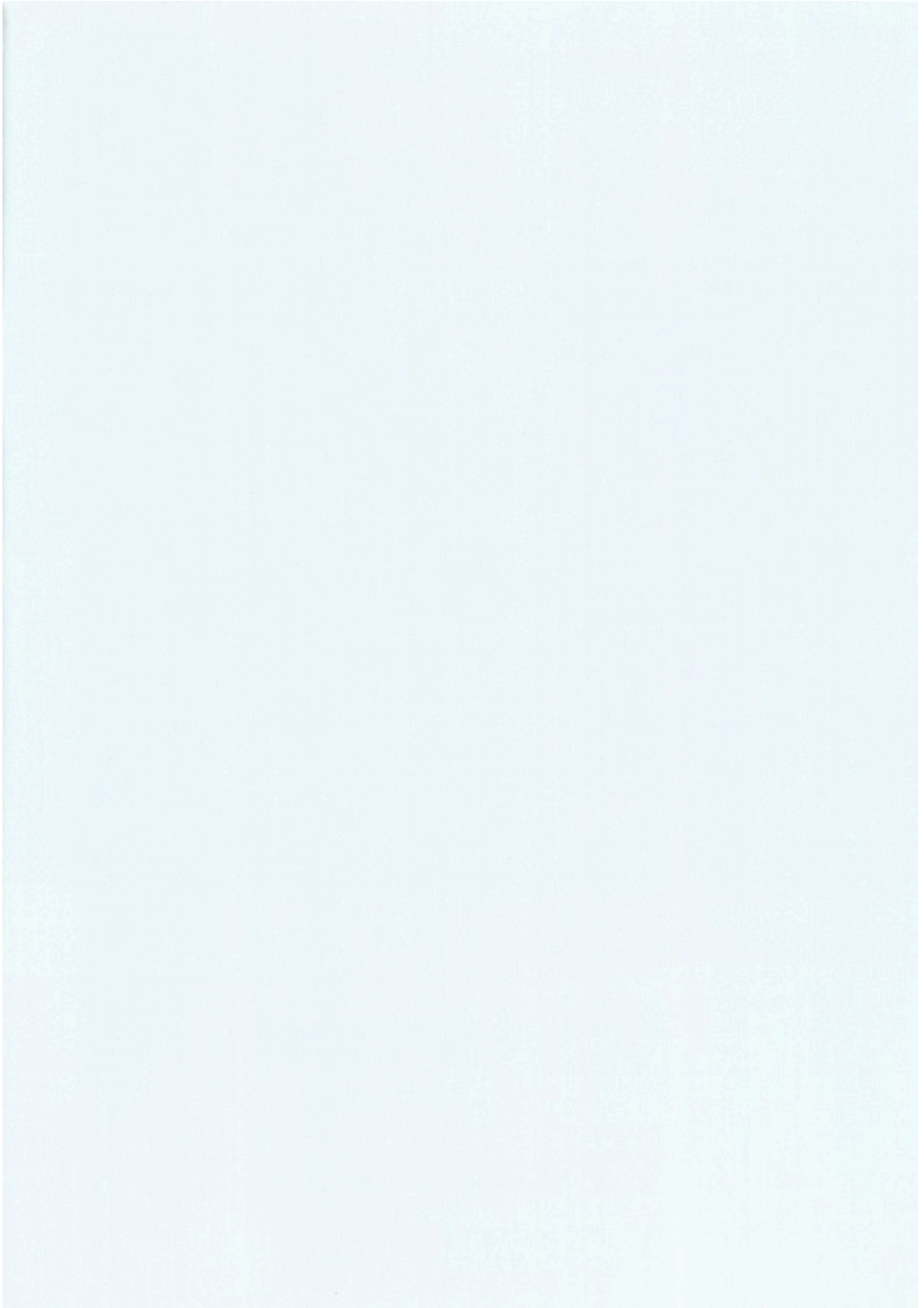
Når jeg ser frem til 2015, så er det et Danmark, som har indledt et meget stærkt og tæt samarbejde med Kina, som til den tid vil være en meget, meget stor og stærk verdensøkonomi. Vi har indledt et stærkt samarbejde om økonomi, om kultur og om uddannelse.

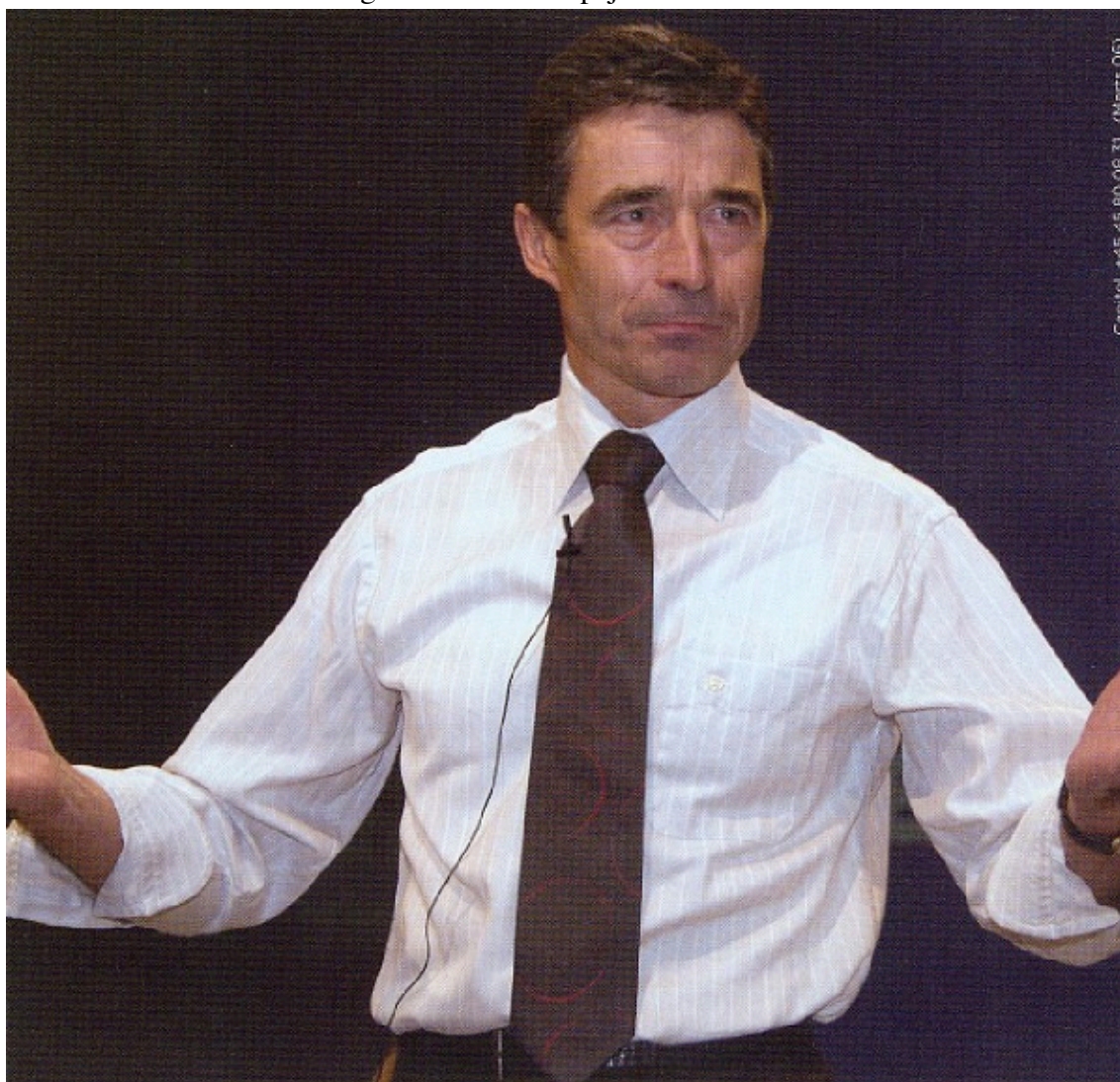
Når jeg ser frem til 2015, så er det et Danmark, hvor vi tiltrækker forskere, studerende, lærere og iværksættere fra udlandet, fordi vi har sænket skatten på arbejde. Danmark er blevet et attraktivt sted at lægge sin virksomhed.

Derfor er Danmark blevet et center for viden, teknologi og forskning.

Og derfor blomstrer Danmark i 2015 økonomisk, kulturelt og uddannelsesmæssigt.

Capitol +45 45 80 06 31 (Marts 06)

VENSTRE

Så ved du, det bli'r til noget

Venstres Landsorganisation
Søllerødvej 30 2840 Holte
Tlf: 4580 2233 Fax: 4580 3830
venstre@venstre.dk www.venstre.dk

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk